

تأثیر امواج نگاه‌ها چه می‌دانید؟

زهرا حاجی‌پور

ذهنی از حالتی به حالت دیگر به کندی صورت می‌گیرد. برای همین است که هرگاه فردی غرق تفکر و خیال باشد، نمی‌توان ذهن او را به سرعت از آن حالت دور ساخت و به فعالیت تازه واداشت. نگاه و تخیل را هیچ‌گاه نمی‌توان از یکدیگر جدا ساخت و بیننده هرچند پاکدامن باشد و نگاه هوس‌آلود نکند نمی‌تواند ذهن خود را از تخیلات غیرارادی پس از نگاه فارغ سازد. با دور شدن فرد از تربیت انسانی و دینی، چشم که از لطیف‌ترین اعضای بدن و مهم‌ترین عنصر برای شناسایی است به عضو بی‌رحمی تبدیل می‌شود که صاحب خود را به تباهی می‌کشاند. نگاه مانند کلید برق است که به وسیله آن برق نهفته خواهش‌های نفسانی در سراسر وجود آدمی به جریان می‌افتد و آن‌گاه فروغ عقل هر خردمندی خاموش، و پند و نصیحت بی‌اثر می‌شود.

نگاه‌ها انواع مختلفی دارند برخی عبادت‌اند و برخی مایه حسرت و رنج، بعضی درمان‌اند و بعضی درد. شکی نیست که انسان موجودی است لذت‌جو که دوست دارد از همه حواس خود به نوعی لذت ببرد، هرچند که همیشه در شناخت لذت واقعی دچار اشتباه می‌شود. چشم از جمله حواسی است که می‌شود با آن لذایذ بسیاری را درک کرد. نگاه، زمانی منشأ لذت است که با تمرکز همراه باشد و ذهن را به خدمت بگیرد. آنچه نگاه را لذت‌آفرین می‌کند تخیلاتی است که فرد به وسیله نگاه در درون خود می‌پروراند. در نگاه‌های عادی، شخص به سرعت می‌تواند چشم و ذهن را از توجه به یک نقطه به سمتی دیگر متمایل سازد، ولی پس از نگاه متمرکز به قصد لذت و ایجاد حالت تجسم، چون شبکه‌های مغز به فعالیت ویژه واداشته شده است انتقال

تیرهای زهرآگین
«نگاه به نامجرمان تیری از تیرهای زهرآگین ابلیس است.»
این تعبیر دقیق از امام صادق علیه السلام است. زهر نگاه آلوده همان اوهام و فشارهای روانی است که در کوتاه‌ترین زمان سراسر جسم و روح آدمی را دستخوش تلاطم می‌کند. خاطره صحنه مشاهده شده، در مغز تداعی و در اعضا ظاهر می‌شود. فرد که می‌داند دستیابی به آنچه دیده برایش به آسانی میسر نیست در اندیشه خود می‌رود و اندوه خود را به درون می‌فرستد و این همان زهر تیری است که از نگاه به قلب و از آن‌جا به همه اعضا سرایت می‌کند.

امواج الکترومغناطیسی چشم
تحقیقات فیزیک‌دانان ثابت کرد که از چشم بعضی از موجودات امواجی فرستاده می‌شود که سرعت آن بیش از سرعت نور است. این امواج که مانند امواج رادیویی است بر چشم و بقیه اعضا تأثیر می‌گذارد. مراتب قوی و ضعیف این امواج در نگاه هر انسانی وجود دارد و چون نگاه با خشم یا خیانت و هوس همراه باشد مؤثرتر می‌شود؛ همان‌گونه که وقتی دو نفر با علاقه به یکدیگر نگاه کنند امواج چشم هر دو به یکدیگر برخورد می‌کند و چیزی مانند جرقه به نامرئی به سوی هر دو باز می‌گردد و عشق از طریق بازگشت همان امواج به آن‌ها الهام می‌شود. در این حالت بدون آنکه میان آن دو کمترین گفت‌وگویی رخ دهد، هر یک به علاقه دیگری پی می‌برد.

نسخه آسمانی
امام علی علیه السلام فرموده‌اند: «آن که چشم خود را آزاد نهد تأسف و اندوهش بی‌پایان می‌شود.» و امام صادق علیه السلام در جمله‌ای گویبار می‌فرمایند: «بسا نگاهی کوتاه که حسرت دامنه‌داری در پی می‌آورد.»
شخصی که نگاهش را مهار نکند بی‌آنکه پس از نگاه بهرامی به چنگ آورده باشد تنها حسرت تلخ برایش خواهد ماند. کمپلکس روانی، محصول همان حسرتی است که در این جملات آسمانی به آن اشاره شده است.
از نگاه معصومان علیهم السلام تنها راه درمان بیماری‌های روان‌تنی کنترل چشم و پاک‌سازی ضمیر ناخودآگاه است.

فشار روانی و فرمان هیپوتالاموس
چون چهره و اندام زنان کم پوشش روح زیباپسندی و تنوع‌طلبی افراد را وسوسه می‌کند اگر پس از تحریک، زمینه ارضای غرائز فراهم نباشد، روان شخص در فشار قرار می‌گیرد و رفته‌رفته ظرفیت عصبی او به انتها می‌رسد. در این هنگام به سرعت هورمون‌های آزادکننده سمی در خون ترشح می‌شود. در زمانی کمتر از یک‌دهم ثانیه، مغز که با شبکه‌های ارتباطی به سراسر بدن وصل است به کمک غده هیپوفیز و فرمان مرکز هیپوتالاموس این سم را به همه اعضا روانه می‌کند. بدن برای بیرون راندن این سم به تکاپو می‌افتد و جنگ داخلی اعصاب آغاز می‌شود.
زمانی که سم در جسم منتشر می‌شود شخص در خود احساس اضطراب و خستگی می‌نماید. تصور می‌کند چیزی ناشناخته بر روان او فشار می‌آورد (نوعی بیماری روان‌تنی که به آن پیکوسوماتیک می‌گویند) علایم این حالت سردرد خفیف، ازدیاد تنفس و احساس خفقان در اطراف قلب و ناآرامی است. با استمرار این حالت بیماری‌های جسمی مانند زخم معده و اثنی عشر فرد را آزار می‌دهد. بیماری که نه کاملاً جسمی است و نه کاملاً روانی. وقتی فرد دچار فشار روانی می‌شود فعالیت قلب، ریه، جهاز هاضمه و غدد درون‌ریز و دستگاه‌های عصبی افزایش می‌یابد و در صورت ادامه عوامل فشار، فرد دچار ضعف و اختلال جسمی می‌شود. ناگفته نماند که یکی از عوامل مهم حملات قلبی، همین فشار روانی است.